

บทคัดย่อ

หลักการผิดนัดของเจ้าหนี้เป็นหลักที่มีแนวความคิดที่ต้องการให้ความคุ้มครองและเยียวยาภาระความเสียหายของลูกหนี้จากการกระทำของเจ้าหนี้ อันได้แก่ การที่เจ้าหนี้ไม่ยอมรับชำระหนี้ของลูกหนี้ หรือจากกรณีเจ้าหนี้ผิดหน้าที่ในลักษณะอื่น รวมทั้งการไม่ชำระหนี้ตอบแทนในสัญญาต่างตอบแทน เป็นเหตุให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ให้เป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้หลักการผิดนัดของเจ้าหนี้เป็นหลักที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวความคิดที่ว่า การรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้นั้นเป็นสิทธิของเจ้าหนี้ แต่การที่จะปล่อยให้เจ้าหนี้ใช้สิทธิแต่ฝ่ายเดียวโดยคำເກອใจนั้นเป็นการไม่ถูกต้อง จึงจำต้องมีมาตรการในการคุ้มครองลูกหนี้จากการใช้สิทธิของเจ้าหนี้ คือ หลักการผิดนัดของเจ้าหนี้

เนื่องจากในการรับชำระหนี้ (การให้ความร่วมมือหรือการกระทำการบางอย่าง) อันก่อให้เกิดการผิดนัดของเจ้าหนี้นั้นถือว่าเป็นสิทธิของเจ้าหนี้ ดังนั้นการผิดนัดของเจ้าหนี้นั้นไม่จำเป็นต้องพิจารณาความผิดของเจ้าหนี้และไม่เป็นเหตุให้ลูกหนี้ลุดพันจากการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ ทั้งนี้การผิดนัดของเจ้าหนี้นั้นไม่เป็นเหตุที่ก่อให้เกิดสิทธิในการเรียกค่าเสียหายจากการไม่รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้ เว้นแต่มีสิทธิในการเรียกค่าเสียหายในค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการเตรียมการเพื่อชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ แต่อย่างไรก็ตามในบางกรณีอันได้แก่ กรณีที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชัดแจ้ง กรณีที่คู่สัญญากำหนดโดยปริยายและโดยชัดแจ้งกำหนดให้เป็นหน้าที่หรือหนี้ของเจ้าหนี้ในการรับชำระหนี้ ซึ่งการพิจารณาการผิดนัดของเจ้าหนี้ในประการนี้จำต้องพิจารณาความผิดของเจ้าหนี้ ทั้งนี้หากเกิดการผิดนัดในกรณีนี้ จะส่งผลให้เป็นการที่เจ้าหนี้ผิดนัดในการไม่รับชำระหนี้โดยเป็นลูกหนี้ผิดนัดและก่อให้เกิดสิทธิแก่ลูกหนี้ในการบังคับชำระหนี้ (รับชำระหนี้) และหากสภาพหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ (รับชำระหนี้) ก็ให้ลูกหนี้มีสิทธิเรียกค่าเสียหายและหรือเลิกสัญญา

จากการศึกษาหลักกฎหมายกรณีเจ้าหนี้ผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งฯของไทย จะพบว่าการพิจารณาการผิดนัดของเจ้าหนี้ในระบบกฎหมายไทยนั้นไม่จำต้องพิจารณาความผิดเพียงแต่พิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบแล้วเท่านั้น ซึ่งหากแม้เกิดเหตุกรณีภัยนอกมาขัดขวางการรับชำระหนี้ก็ถือว่าเจ้าหนี้ตอกเป็นผู้ผิดนัด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหนี้มีหน้าที่ในการรับชำระหนี้และกรณีการชำระหนี้ตอบแทนในสัญญาต่างตอบแทนที่การพิจารณาการผิดนัดของเจ้าหนี้ต้องพิจารณาความผิดของเจ้าหนี้

หลักกฎหมายกรณีเจ้าหนี้ผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งฯของไทย มีด้านร่างจากประมวลกฎหมายแพ่งเยอรมัน (BGB) โดยมีการนำต้นร่างกฎหมายแพ่งเยอรมัน ทั้งในส่วนของเงื่อนไข และข้อแก้ตัวของการผิดนัดของเจ้าหนี้ มาบัญญัติไว้ในมาตรา 207 ถึงมาตรา 212 ไว้โดยละเอียด แต่ในส่วน

ผลของการผิดนัดของเจ้าหนี้นั้นหาได้มีการนำผลของเจ้าหนี้ผิดนัดตามหลักกฎหมายเยอรมันมาบัญญัติไว้ เช่นกฎหมายเยอรมัน ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีบทบัญญัติโดยข้อดังนี้ในกรณีผลของเจ้าหนี้ผิดนัดเพียงสองประการ คือ ตามมาตรา 221 ซึ่งห้ามมิให้เจ้าหนี้คิดดอกเบี้ยระหว่างที่ตนเองตกเป็นผู้ผิดนัดและมาตรา 372 วรรคสองตอนห้ายโดยให้ลูกหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตอบแทนแม้การชำระหนี้ก็ถูกเป็นพันธิสัย แต่จากการศึกษาทักษะในส่วนอื่นก็จะพบว่ามีบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลของเจ้าหนี้ผิดนัดในหลายประการทั้งที่เป็นผลโดยตรงและผลที่เกี่ยวเนื่อง

เมื่อพิจารณาผลของการผิดนัดของเจ้าหนี้ตามกฎหมายไทยจะพบว่า ผลของการผิดนัดของเจ้าหนี้บางประการนั้นต้องเป็นการผิดนัดของเจ้าหนี้ที่เกิดจากความผิดของเจ้าหนี้ อันได้แก่ เจ้าหนี้ถูกลดสิทธิในการเรียกค่าเสียหาย การหลุดพ้นภาระการค้ำประกัน สิทธิในการเรียกค่าเสียหายของลูกหนี้กับเจ้าหนี้และสิทธิในการเลิกสัญญา แต่ผลในบางกรณีไม่จำต้องเกิดจากการผิดนัดของเจ้าหนี้ที่เป็นความผิด ได้แก่ ผลตามมาตรา 330 และสิทธิการวางแผนทรัพย์เพื่อชำระหนี้ สิทธิในการได้รับชำระหนี้ตอบแทนแม้การชำระหนี้ตอบแทนแม้การชำระเป็นพันธิสัย ตามมาตรา 372 วรรคสองตอนห้าย ทั้งนี้จะพบว่าในประเด็นของการใช้ความระมัดระวังในการชำระหนี้ของลูกหนี้นั้นแม้การผิดนัดของเจ้าหนี้จะเกิดหรือไม่ได้เกิดจากความผิดของเจ้าหนี้ก็ตามกฎหมายลูกหนี้จำต้องใช้ความระมัดระวังในระดับเท่าเดิม

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลของการผิดนัดของเจ้าหนี้ตามกฎหมายไทยนั้นจะพบประเด็นปัญหาในหลายประการ ซึ่งปัญหาดังกล่าวอันได้แก่

ก. การรับภาระในการใช้ความระมัดระวังในการชำระหนี้ ซึ่งหากเกิดการที่เจ้าหนี้ผิดนัดนั้นลูกหนี้ยังคงผูกพันในการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้ มิได้มีการผ่อนคลายระดับความรับผิดชอบลูกหนี้ลงแต่ประการใด

ข. การชำระหนี้โดยการส่งมอบทรัพย์บางประเภท ที่การใช้สิทธิวางแผนทรัพย์เพื่อชำระหนี้นั้นอาจไม่สามารถให้ความคุ้มครองหรือแก้ปัญหาได้ โดยหากเป็นกรณีของทรัพย์ที่ไม่เหมาะสมในการวางแผนทรัพย์ เช่น อสังหาริมทรัพย์ ของสด ฯลฯ และแม้จะมาตรการการขายทอดตลาดแล้วน่าเงินมาทางแทนการวางแผนทรัพย์ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพ

ค. ปัญหาการจัดการและความรับผิดในดอกผลนิติธรรม คือ ผลประโยชน์ประเทศต่าง ๆ เช่น ค่าเช่า อันเกิดจากตัวทรัพย์

ด้วยประเด็นปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นการแก้ปัญหา จึงได้มีการวิเคราะห์หาแนวทางแก้ปัญหาโดยอาศัยการตีความหลักการตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ พบว่าในการใช้ระดับความระมัดระวังในการชำระหนี้ของลูกหนี้ภายหลังการผิดนัดของเจ้าหนี้ไม่จำต้องมีการปรับลดลง เนื่องจากมีบทกฎหมายในส่วนอื่นมารองรับประเด็นปัญหาแล้ว นอกจานั้นในกรณีของความรับผิดในดอกผล

อันเกิดจากตัวทรัพย์นั้นสามารถใช้หลักกฎหมายในมาตรา 1376 และหลักกฎหมายกรณีลามกอนาจารได้มาปรับใช้ได้ แต่จะพบว่าในประเดิมปัญหาการชำระบนี้โดยการส่งมอบทรัพย์บางประเภท ที่การใช้สิทธิของทรัพย์เพื่อชำระหนี้นั้นไม่สามารถให้ความคุ้มครองหรือแก้ปัญหาได้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ จึงต้องมีการแก้ไขด้วยทักษะกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ ทั้งนี้ควรแก้ไขเป็นดังนี้

1. การชำระหนี้โดยการส่งมอบที่ดิน เรื่อที่มีทะเบียน เรื่อที่กำลังก่อสร้าง เรื่อที่มีระหว่างตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป อาศาภาน รถไฟ ถ้าปรากฏว่าเจ้านี้ผิดนัดไม่รับชำระหนี้ในการรับมอบทรัพย์ดังกล่าว เพียงแต่ลูกหนี้สละการครอบครองทรัพย์นั้นก็เป็นการเพียงพอ ซึ่งการกระทำการเช่นนั้นได้ลูกหนี้ต้องได้ยืนยันการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้อีกครั้งแล้ว แต่ถ้าเป็นกรณีที่ลูกหนี้ไม่จำต้องยืนยันการชำระหนี้เจ้าหนี้ลูกหนี้ก็ไม่จำเป็นต้องกระทำการเช่นนั้น

2. การชำระหนี้โดยการส่งมอบทรัพย์ หากเป็นทรัพย์ที่เคลื่อนที่ได้แต่ไม่เหมาะสมแก่การวางทรัพย์รวมทั้งทรัพย์ที่มีค่าใช้จ่ายในการดูแลที่สูงเกินควร และเจ้านี้ตกลเป็นผู้ผิดนัด ลูกหนี้อาจขอศาลให้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์นั้น ณ สถานที่อันพึงดังต้องชำระหนี้และให้ลูกหนี้นำค่าใช้จ่ายมาวางทั้งนี้หากการขายทอดตลาดไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็ให้นำทรัพย์นั้นขายทอดตลาด ณ สถานที่อื่นที่เห็นสมควร โดยการขายนั้นต้องกระทำโดยเปิดเผยและต้องกระทำโดยเจ้าพนักงานที่ศาลแต่งตั้งหรือเจ้าพนักงานขายทอดตลาดหรือโดยผู้ขายทอดตลาดที่แต่งตั้งโดยรัฐ

กรณีนี้ไม่นำมาใช้กับ เรื่อ หรือเรื่อที่กำลังก่อสร้าง เรื่อที่มีระหว่างตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป อาศาภาน รถไฟ"

3. "ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้ไม่ควรแก่การวางไว้ก็ต้องเป็นที่วิตกว่าทรัพย์นั้นเกลือกจะเสื่อมเสีย หรือทำลาย หรือบูบสลายได้ก็ต้องเมื่อได้รับอนุญาตจากศาล บุคคลผู้ชำระหนี้จะเอาทรัพย์นั้นออกขายทอดตลาด แล้วเอาเงินที่ได้จากการขายวางแทนทรัพย์นั้นก็ได้ ความชื่อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่ค่ารักษาทรัพย์จะแพงเกินควรนั้นด้วย"

บทบัญญัติแห่งมาตราหนึ่ง ไม่ให้ใช้มั่นคับแก่ทรัพย์อันมีสภาพเป็นของสดของเสียได้ง่าย ซึ่งเจ้าพนักงานวางทรัพย์ย่อมมีอำนาจที่จะขายทรัพย์นั้นให้ทันที โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร"